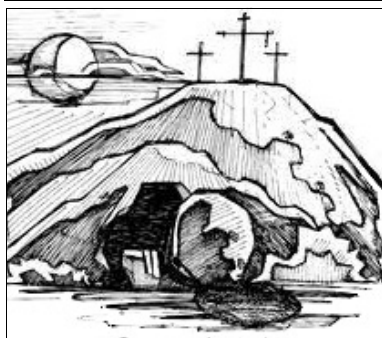

Hoogfeest van Pasen, de opstanding van de Heer

*Pasen wordt het voor
wie gelooft! Voor ieder
ander is het niet meer
dan een paar vrije da-
gen. Wie zich afvraagt
of je de verrijzenis had*

*kunnen filmen, komt geen stap verder zolang controle
de norm voor je geloof blijft. Geloven is je verlaten op
het getuigenis van een ander. Pasen is daarmee de
boodschap, dat het leven tot over de grens van de dood
voortgaat, hoe dan ook. Ooit bij een vermoeden begon-
nen werd dat vermoeden de werkelijkheid in Jezus van
Nazareth, – in aanvang heeft een kleine kring van men-
sen in Hem de belofte aan het jodendom herkend.*

Thema: “[N]IETS AAN HET EINDE?”

EERSTE LEZING uit de Handelingen van de Aposte-
len (10,34a.37-43)

In die tijd nam Petrus het woord en sprak: 'Gij weet wat er overal in Judea gebeurd is; hoe Jezus van Nazareth zijn optreden begon in Galilea na het doopsel dat Johannes predikte, en hoe God Hem gezalfd heeft met de heilige Geest en met kracht. Hij ging weldoende rond en genas allen die onder de dwingelandij van de duivel stonden, want God was met Hem. En wij getuigen van alles wat Hij in het land van de Joden en in Jeruzalem gedaan heeft. Hem hebben ze aan het kruishout geslagen en vermoord. God heeft Hem echter op de derde dag doen opstaan en laten verschijnen, niet aan het hele volk maar aan de getuigen die door God tevoren waren uitgekozen, aan ons die met Hem gegeten en gedronken hebben nadat Hij uit de doden was opgestaan. Hij gaf ons de opdracht aan het volk te prediken, en te getuigen dat Hij de door God aangestelde rechter is over de levenden en de doden. Van Hem leggen alle profeten het getuigenis af, dat ieder die in Hem gelooft door zijn Naam vergiffenis van zonden krijgt.

TWEEDE LEZING uit het heilig evangelie van onze
Heer Jezus Christus volgens Lukas (24,1-12)

Op sabbat namen de vrouwen de voorgeschreven rust in acht, maar op de eerste dag van de week gingen ze 's morgens heel vroeg naar het graf met de kruiden die ze hadden klaargemaakt. Ze vonden de steen weggerold van het graf en gingen naar binnen, maar vonden er het lichaam van de Heer Jezus niet. Ze wisten niet wat ze ervan moesten denken.

Opeens stonden er twee mannen voor hen in stralend witte kleren. Daar schrokken ze van en ze sloegen hun ogen neer, maar zij zeiden: 'Waarom zoekt u de levende bij de doden? Hij is niet hier, Hij is tot leven gewekt. Vergeet niet wat Hij u destijds in Galilea heeft gezegd: De Mensenzoon moet overgeleverd worden in handen van zondaars, gekruisigd worden en op de derde dag weer opstaan.' Toen herinnerden ze zich zijn woorden.

Ze keerden van het graf terug naar huis en vertelden dat alles aan de elf en aan alle anderen. Het waren Maria van Magdala, Johanna en Maria van Jakobus en de overige vrouwen die bij hen waren. Ze vertelden het dus aan de apostelen, maar in hun ogen was het onzin wat de vrouwen zeiden, en ze geloofden hen niet.

Toch holde Petrus naar het graf, en toen hij er een blik in wierp zag hij alleen de linnen doeken. Hij ging terug naar huis, verbaasd over wat er gebeurd was.

OVERWEGING

In de media, dierbare mensen, kennen we sinds relatief kort 'n nieuw woord dat luidt “nepnieuws”. Nepnieuws is informatie die, waar of niet, wordt gezien als gunstig voor de één of schadelijk voor een ander. Soms is het duidelijk, soms niet. Het bestaat ook humoristisch, bv. de één-aprilberichten in de krant, die lezers kunnen confronteren met hun eigen lichtgelovigheid. Maar in het algemeen bij de gewone berichtgeving van alledag gaat het steeds om de geloofwaardigheid van een verhaal, – echter alleen als het verhaal je raakt. Als je het dan onwaarschijnlijk vindt, ga je op controle. Maar dat levert niks op, want ook die controle is een verhaal, nl. je eigen verhaal over wat je aanvaardbaar vindt en wat niet. Kortom, zekerheid begint en eindigt bij jezelf.

Is dat, dierbare mensen, niet een aardig voor-
schot op het verhaal van Jezus' verrijzenis. De op-
standing uit het graf heeft niemand gezien. Het
enige dat de vrouwen, die Jezus' lichaam wilde
balsemen, zagen, was dat het graf leeg was. Wat
moet je daarvan denken. De apostelen geloofden
het verhaal van de vrouwen niet en gingen op
controle, maar vonden hetzelfde: het graf was
leeg. De vrouwen kregen een ingeving dat Jezus
van Nazareth door God ten leven was gewekt.
Petrus echter wilde controleren en hij ontving niks;
hij was verbaasd. Dat heb je ervan als je controle
de norm wordt.

Dierbare mensen, wat moet je met dat verhaal?
Nou, allereerst: of iets waar is of niet, ligt bij jouw
instemming en nergens anders. Het is “ja” zeggen

en de vraag is dan waartegen je “ja” zegt. Weet u, Jezus’ leerlingen kenden de voorgeschiedenis van het volk Israël, de dozijnen getuigenissen uit wat wij kennen als de Joodse Bijbel, – vooral die van Jesaja die visionair was in de geschiedenis van het heil. Veel teksten daaromtrent spreken over feiten die nog moesten komen, en dáárom, – let wel: dáárom over wat je hoopt. Het is de suggestie van het thema: nl. de vraag: is er iets of niets aan het einde van je leven?

Het geldt ook nu voor u en mij, maar getuigenissen zijn betrekkelijk zeldzaam. Zo herinner ik me een gesprek dat Ivo Niehe in 2002 had met Huub Oosterhuis. Hij ontving hem vanwege diens overweging bij de begrafenis van prins Claus. Op het eind vroeg Ivo Niehe hem of hij bij zijn levenseinde nog iets verwachtte, waarop Oosterhuis zei: “Ik hoop het.” Het is het enig reële antwoord.

Ik heb in een ander verband al meer gezegd dat geloof en liefde daarin bijna hetzelfde zijn. Als je je geloof laat afhangen van begrip, van wat je mogelijk vindt en wat niet, dan heb je het moeilijk, want wat vandaag zeker is en nabij, kan morgen twijfelachtig zijn en ver weg.

Veel daarvan, dierbare mensen, is ook de achtergrond van het geloof in de verrijzenis. Het ene moment staat het voor jou als een paal boven water, dat het leven met de dood echt niet eindigen zal, een ander moment heb je zo je vragen over het hoe, het wat en wanneer. Daarom is-en-blijft geloven “ja” zeggen, – niet allereerst op basis van inzicht of controle, maar omwille van wat men al eeuwen vermoedde en herkende in het lege graf van die ene mens, ooit, ergens rond het jaar 30 van de eerste eeuw, – die man uit Nazareth, die getuigde van zijn goddelijke zending en in wie de dozijnen voorspellingen over de Messias zijn herkend door een kleine groep, – ja, natuurlijk al weer: voor al wie gelooft, ... want u weet ’t al lang: iemand die iets niet gelooft, gelooft ook getuigenissen niet, – net zoals liefde alleen bestaat in overgave.

Het geloof, dierbare mensen, kent geen compromissen en voorwaarden en dat is maar goed ook. Want het verrijzenisverhaal dat u zojuist hoorde, kan je bij de geschiedenis brengen, dat wil zeggen: bij de vraag wat er nou precies is gebeurd, – een heel zinnige vraag, maar geen geloofsvraag, op je levensweg een afslag naar een doodlopende weg. Het gaat in geloof en liefde nooit om een analyse, maar altijd om een ja-woord. Het is een ja tegen het gehele geloofs-goed, een ja tegen het getuigenis van de evangelieschrijvers, een ja tegen Jezus van Nazareth als de Gezondene van de Vader, een ja tegen de betrouwbaarheid van de overlevering, ... allemaal het gevolg van de hoop, dat wat ooit beloofd werd geen fictie is. En áls je ja zegt, weet je ook dat het waar is, anders blijft het twijfelen en tobben.

Waarheid is niet het resultaat van inzicht, maar van je aanvaarding, – vandaag onder andere over de vreugde over Gods deelname aan ons mens-zijn.

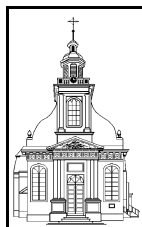
Dat is het feest van Pasen en al het andere hangt daarmee samen. Bijvoorbeeld het geloof, dat je als mens verkeert in het goede gezelschap van God zelf, het geloof, dat God onder ons leeft onder het teken van brood en wijn, het geloof in vergeving en van de liefde tot elkaar als voorwaarde voor een eeuwig leven. Ons hele geloof hangt aan dat ene: de overtuiging dat je zult leven, ... hoe dan ook, het geloof in een God die jou niet loslaat alsof je nooit bestond.

Dierbare mensen, dat feest vieren we. Het is een feest van bevrijding en onbezorgdheid, vergelijkbaar met de bevrijding uit een soort slavernij. Slavernij wil zeggen: als bezit overgeleverd zijn aan de willekeur van een ander. Als je tegen de bevrijding daaruit van harte ja kunt zeggen, word je God dankbaar voor jouw levensvreugde.

Ben je nog jong, dan speelt je levenseinde nauwelijks een rol. Dat begint pas als je in de twintig bent, en het zal je dan nooit meer verlaten. Je hoopt dat er niets verloren gaat van wat je deed aan goeds en dat alles wat je aan positiefs in het leven onderneemt, steeds een stukje is op de weg naar voltooiing. Dat is de boodschap van vandaag.

Ten slotte, de vraag van het thema: [n]iets aan het einde? Het antwoord ligt bij jou en is verborgen in wat je hoopt, – gestalte van geloof.

(– Ruimte voor aantekeningen –)

Katholieke geloofsgemeenschap
St. Petrus’ banden
Driebergen-Rijsenburg, 21 april 2019
© Frans E.M.Verhaar pr.